



SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM-10-36-19

Druk nr 3314

Warszawa, 20 marca 2019 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

**- o zmianie ustawy o informowaniu
o zużyciu energii przez produkty
wykorzystujące energię oraz o kontroli
realizacji programu znakowania
urządzeń biurowych oraz niektórych
innych ustaw.**

Projekt ma na celu wykonanie prawa Unii Europejskiej.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Jednocześnie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Energii.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych oraz niektórych innych ustaw^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 14 września 2012 r. o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1790) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią oraz o kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych”;

2) w art. 1:

a) uchyla się pkt 1,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) zasady organizacji i działania systemu kontroli etykietowania energetycznego produktów związanych z energią, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiającym ramy etykietowania energetycznego i uchylającym dyrektywę 2010/30/UE (Dz. Urz. UE L 198 z 28.07.2017, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem (UE) 2017/1369”.”;

3) w art. 2:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przepisy ustawy stosuje się do produktów związanych z energią, dla których wymagania dotyczące sporządzania dokumentacji technicznej oraz stosowania etykiet i kart informacyjnych produktów określają akty Komisji Europejskiej wydane na podstawie kompetencji delegowanych przez Parlament Europejski i Radę, zwane dalej „aktami delegowanymi”.”,

¹⁾ Niniejsza ustawa służy stosowaniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiającego ramy etykietowania energetycznego i uchylającego dyrektywę 2010/30/UE (Dz. Urz. UE L 198 z 28.07.2017, str. 1).

²⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej oraz ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ustawy nie stosuje się do produktów i środków transportu, o których mowa w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/1369.”;

4) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

„Art. 2a. Minister właściwy do spraw energii prowadzi działania edukacyjno-informacyjne na temat etykietowania energetycznego produktów związanych z energią w rozumieniu rozporządzenia (UE) 2017/1369.”;

5) uchyla się art. 3;

6) uchyla się rozdział 2;

7) tytuł rozdziału 3 otrzymuje brzmienie:

„Kontrola etykietowania energetycznego produktów związanych z energią”;

8) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. 1. Tworzy się system kontroli etykietowania energetycznego produktów związanych z energią, zwany dalej „systemem kontroli”, w celu przeciwdziałania wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku produktów związanych z energią, które nie spełniają wymagań określonych w rozporządzeniu (UE) 2017/1369 lub w aktach delegowanych.

2. Do zadań systemu kontroli należy kontrolowanie wykonywania obowiązków:

- 1) o których mowa w art. 3 ust. 1–3 i 5, art. 4 ust. 1, 2, 4 i 6, art. 5 ust. 1, art. 6 lit. a i c–e rozporządzenia (UE) 2017/1369 oraz
 - 2) w zakresie projektu i treści etykiety, karty informacyjnej produktu oraz dokumentacji technicznej, sposobu eksponowania etykiety na produkcie w punkcie sprzedaży, w tym sprzedaży na odległość, sposobu, w jaki klasę energetyczną oraz zakres klas efektywności energetycznej dostępnych na etykiecie należy podawać w reklamach wizualnych i w technicznych materiałach promocyjnych – wynikających z aktów delegowanych wydanych na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) 2017/1369.”;
- 9) użyte w art. 10 w ust. 2 w pkt 1 w lit. b, w art. 11 w ust. 2 w pkt 1 i 3 oraz w art. 13 w ust. 2, w różnej liczbie i przypadku, wyrazy „wykorzystujące energię” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i przypadku wyrazami „związane z energią”;
- 10) w art. 11 w ust. 3 wyrazy „w ustawie” zastępuje się wyrazami „w rozporządzeniu (UE) 2017/1369”;

11) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Kontrola może być prowadzona u:

- 1) dostawcy – oznaczającego dostawcę w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia (UE) 2017/1369 lub
- 2) sprzedawcy – oznaczającego sprzedawcę w rozumieniu art. 2 pkt 13 rozporządzenia (UE) 2017/1369.”;

12) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. W przypadku stwierdzenia niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 3 ust. 1–3 i 5, art. 4 ust. 1, 2, 4 i 6, art. 5 ust. 1, art. 6 lit. a i c–e rozporządzenia (UE) 2017/1369, lub obowiązków, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 2, organ kontrolujący zwraca się do dostawcy lub sprzedawcy o:

- 1) usunięcie niezgodności lub
 - 2) wstrzymanie sprzedaży produktu związanego z energią, lub
 - 3) wycofanie produktu związanego z energią z obrotu lub z użytku, lub
 - 4) wycofanie produktu związanego z energią od użytkowników, lub
 - 5) wstrzymanie się z udostępnianiem produktu związanego z energią, lub
 - 6) zaprzestanie reklamowania produktu związanego z energią
- oraz przedstawienie dowodów podjętych działań w terminie określonym przez organ kontrolujący.

2. Jeżeli dostawca lub sprzedawca nie przedstawi, w terminie ustalonym przez organ kontrolujący, dowodów podjętych działań lub w wyniku kontroli stwierdzono, że działania takie nie zostały podjęte, organ kontrolujący wydaje decyzję:

- 1) nakazującą sprzedawcy wstrzymanie sprzedaży produktu związanego z energią,
 - 2) nakazującą dostawcy wycofanie z obrotu lub użytku produktu związanego z energią,
 - 3) nakazującą usunięcie niezgodności,
 - 4) nakazującą wycofanie produktu związanego z energią od użytkowników,
 - 5) zakazującą udostępniania produktu związanego z energią,
 - 6) zakazującą reklamowania produktu związanego z energią
- w terminie określonym przez organ kontrolujący.

3. Organ kontrolujący może przeprowadzić kontrolę w celu ustalenia, czy dostawca lub sprzedawca wykonał decyzję, o której mowa w ust. 2.”;

13) w art. 16 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia, że produkt związany z energią nie spełnia wymagań określonych w etykiecie lub w karcie informacyjnej produktu, opłaty związane z badaniami, o których mowa w art. 13 ust. 2 lub 3, oraz oceną dokumentacji ponosi dostawca.

2. Wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, organ kontrolujący ustala, w drodze decyzji, na podstawie kosztów poniesionych w związku z badaniami produktu związanego z energią oraz oceną jego dokumentacji.”;

14) w art. 17 ust. 1–3 otrzymują brzmienie:

„1. Karze pieniężnej podlega ten, kto:

- 1) nie dopełnia obowiązku, o którym mowa w art. 3 ust. 1–3 i 5, art. 4 ust. 1, 2, 4 i 6, art. 5 ust. 1, art. 6 lit. a i c–e rozporządzenia (UE) 2017/1369, lub obowiązków, o których mowa w art. 9 ust. 2 pkt 2;
- 2) uniemożliwia lub utrudnia organowi kontrolującemu przeprowadzenie kontroli, o której mowa w art. 12;
- 3) nie wykonał decyzji, o której mowa w art. 14 ust. 2, w terminie określonym przez organ kontrolujący.

2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, kara pieniężna wynosi od jednokrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej za rok poprzedzający, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” na podstawie przepisów o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, kara pieniężna wynosi od dwukrotnego do dziesięciokrotnego przeciętnego wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 2.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930 i 2227) w art. 3 w ust. 1 pkt 1d otrzymuje brzmienie:

„1d) kontrola produktów związanych z energią wprowadzonych do obrotu lub oddawanych do użytku, o których mowa w aktach delegowanych określonych w wykazie ogłaszanym na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią oraz o kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych

(Dz. U. z 2016 r. poz. 1790 oraz z 2019 r. poz. ...), z wyłączeniem produktów wykorzystujących energię, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 64, z późn. zm.³⁾);”.

Art. 3. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, 2245 i 2354) w art. 199 ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Prezes UKE jako organ:

- 1) kontrolujący w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 14 września 2012 r. o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią oraz o kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1790 oraz z 2019 r. poz. ...) jest uprawniony do kontroli wprowadzanych do obrotu lub oddawanych do użytku produktów związanych z energią, o których mowa w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 1062/2010 z dnia 28 września 2010 r. uzupełniającym dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów (Dz. Urz. UE L 314 z 30.11.2010, str. 64, z późn. zm.⁴⁾);
- 2) przeprowadzający kontrolę realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych w rozumieniu przepisów ustawy, o której mowa w pkt 1, jest uprawniony do kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych, o którym mowa w art. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 106/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie unijnego programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych (Dz. Urz. UE L 39 z 13.02.2008, str. 1, z późn. zm.⁵⁾).”.

Art. 4. W przypadku produktów związanych z energią wprowadzonych do obrotu i oddanych do użytku przed dniem 1 sierpnia 2017 r. dostawca przechowuje dokumentację techniczną produktu związanego z energią przez okres 5 lat po zakończeniu produkcji danego

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 147 z 17.05.2014, str. 1, Dz. Urz. UE L 38 z 15.02.2017, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 55 z 02.03.2017, str. 38.

⁴⁾ Patrz odnośnik nr 3.

⁵⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 63 z 06.03.2013, str. 1.

egzemplarza produktu i udostępnia ją w postaci elektronicznej na wniosek organu kontrolującego lub Komisji Europejskiej w terminie 10 dni od dnia otrzymania tego wniosku.

Art. 5. 1. Do kontroli wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

3. Do wszczęcia i prowadzenia postępowań w wyniku kontroli wszczętych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 6. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań ministra właściwego do spraw energii wynikających z niniejszej ustawy wynosi w roku:

- 1) 2019 – 73 tys. zł;
- 2) 2020 – 123 tys. zł;
- 3) 2021 – 129 tys. zł;
- 4) 2022 – 132 tys. zł;
- 5) 2023 – 136 tys. zł;
- 6) 2024 – 139 tys. zł;
- 7) 2025 – 142 tys. zł;
- 8) 2026 – 146 tys. zł;
- 9) 2027 – 149 tys. zł;
- 10) 2028 – 153 tys. zł.

2. Minister właściwy do spraw energii monitoruje wykorzystanie limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, oraz wdraża mechanizmy korygujące, o których mowa w ust. 3.

3. W przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków.

4. W przypadku gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, przepisu ust. 3 nie stosuje się.

Art. 7. 1. Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań z zakresu kontroli i monitorowania systemu kontroli etykietowania

energetycznego produktów związanych z energią, wynikających z niniejszej ustawy, wynosi w roku:

- 1) 2019 – 0 zł;
- 2) 2020 – 0 zł;
- 3) 2021 – 0 zł;
- 4) 2022 – 0 zł;
- 5) 2023 – 2 930 tys. zł;
- 6) 2024 – 2 930 tys. zł;
- 7) 2025 – 2 930 tys. zł;
- 8) 2026 – 2 930 tys. zł;
- 9) 2027 – 2 930 tys. zł;
- 10) 2028 – 2 930 tys. zł.

2. W przypadku zagrożenia przekroczenia limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, na dany rok budżetowy zastosowany zostanie mechanizm korygujący polegający na racjonalizacji częstotliwości wykonywania czynności w ramach kontroli sprawowanej przez organy kontrolujące.

3. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 2, jest odpowiednio Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

4. Organem właściwym do monitorowania wykorzystania limitu wydatków, o którym mowa w ust. 1, jest odpowiednio Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów lub Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

1. Potrzeba oraz cel wprowadzenia regulacji

Przedmiotowy projekt ustawy zmienia ustawę z dnia 14 września 2012 r. o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1790), zwaną dalej „ustawą”, która implementuje do polskiego porządku prawnego dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str. 1, z późn. zm.), zwaną dalej „dyrektywą 2010/30/UE”.

W dniu 2 sierpnia 2017 r. weszło w życie nowe rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE (Dz. Urz. UE L 198 z 28.07.2017, str. 1), zwane dalej „rozporządzeniem (UE) 2017/1369”. Celem tego rozporządzenia jest uproszczenie otoczenia regulacyjnego dla państw członkowskich i podmiotów gospodarczych oraz ujednolicenie stosowania i wdrażania przepisów w zakresie etykietowania energetycznego w całej Unii Europejskiej.

Rozporządzenie doprecyzowuje i wzmacnia obecne przepisy w zakresie etykietowania energetycznego, a także rozszerza ich zakres, tj.:

- 1) aktualizuje wzór etykiety energetycznej i wprowadza zmianę skali klas energetycznych;
- 2) ustanawia dwumodułową bazę produktów objętych obowiązkiem etykietowania energetycznego – oddzielny moduł dla organów nadzoru rynku oraz oddzielny dla konsumentów;
- 3) precyzuje obowiązki poszczególnych podmiotów;
- 4) wzmacnia przepisy dotyczące egzekwowania obowiązków;
- 5) doprecyzowuje powiązania między etykietowaniem energetycznym a normami zharmonizowanymi.

Przedmiotowe rozporządzenie choć obowiązuje bezpośrednio, to jednak w celu zapewnienia stosowania niektórych przepisów, zwłaszcza tych dotyczących nadzoru rynku, niezbędne jest uchwalenie stosownych zmian na poziomie ustawowym.

W szczególności konieczne jest zapewnienie ciągłości działań kontrolnych w zakresie spełniania wymagań etykietowania energetycznego prowadzonych przez Wojewódzkich Inspektorów Inspekcji Handlowej (WIIH) oraz Urząd Komunikacji Elektronicznej (UKE), a także działań w zakresie monitorowania systemu kontroli prowadzonych przez Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezesa UOKiK).

Na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1369 Komisja Europejska (KE) będzie wydawać nowe akty delegowane określające wymagania etykietowania energetycznego na poszczególne grupy produktowe (wprowadzające m.in. etykietę ze zmienioną skalą od A do G), zastępując i uchylając dotychczasowe akty delegowane wydane na podstawie dyrektywy 2010/30/UE. Zgodnie z harmonogramem przewidzianym w przedmiotowym rozporządzeniu, pierwsza grupa aktów delegowanych powinna zostać uchwalona przez KE do dnia 2 listopada 2018 r. Mając na względzie fakt, iż obecne przepisy odwołują się do aktów delegowanych wydanych na podstawie dyrektywy 2010/30/UE, to z chwilą wejścia w życie nowych aktów delegowanych określających wymagania w zakresie etykietowania energetycznego, organ monitorujący oraz ograny kontrolne nie będą miały podstawy prawnej do kontynuowania działań kontrolnych oraz monitorujących dla wszystkich grup produktów.

KE prowadzi corocznie monitoring nadzoru rynku w państwach członkowskich, m.in. w zakresie spełniania wymagań dotyczących etykietowania energetycznego. W przypadku stwierdzenia braku prowadzenia kontroli produktów wykorzystujących energię, w odniesieniu do których wydane zostały akty delegowane, istnieje zagrożenie, że KE wdroży przeciwko Polsce postępowanie nieformalne, które może zakończyć się wezwaniem do usunięcia uchybienia na mocy art. 258 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Mając na względzie potrzebę uniknięcia podwójnej regulacji, konieczne jest także uchylenie części krajowych przepisów ustawowych dotyczących obowiązków dostawców i dystrybutorów (sprzedawców) w związku z faktem, iż obowiązki te zostały określone już w przedmiotowym rozporządzeniu. Uspójnienia i ujednolicenia wymagać będzie także terminologia zastosowana w przepisach krajowych.

Reasumując, przedmiotowa regulacja ma na celu zapewnienie prawidłowego stosowania przepisów rozporządzenia (UE) 2017/1369 przez:

- 1) zapewnienie ciągłości funkcjonowania kontroli w zakresie spełniania wymagań dotyczących etykietowania energetycznego oraz
- 2) uspołnienie istniejących przepisów krajowych i UE w zakresie etykietowania energetycznego.

Jednocześnie należy podkreślić, iż rozporządzenie (UE) 2017/1369 w zakresie nadzoru rynku odwołuje się także do rozporządzenia (WE) 756/2008 określającego wspólnotowe ramy nadzoru rynku. Ramy te znalazły jednak odzwierciedlenie w prawie krajowym w przepisach ustawy o systemach oceny zgodności i nadzoru rynku. W związku z tym nie zachodzi potrzeba wprowadzenia dodatkowych zmian ustawowych wdrażających przepisy rozporządzenia (UE) 2017/1369 odsyłające do rozporządzenia (WE) 756/2008.

2. Aktualny stan prawny

Jak wskazano powyżej, materię związaną z wymaganiami w zakresie etykietowania energetycznego produktów reguluje ustawa.

Art. 2 ust. 1 ustawy stanowi, iż przepisy ustawy stosuje się do produktów wykorzystujących energię, dla których wymagania dotyczące sporządzania dokumentacji technicznej oraz stosowania etykiet i kart określają akty Komisji Europejskiej wydane na podstawie kompetencji delegowanych przez Parlament Europejski i Radę, zwane dalej „aktami delegowanymi”. Do chwili obecnej wydane zostały wymagania szczegółowe w formie aktów delegowanych w odniesieniu do 15 grup produktowych.

W art. 4–8 ustawy określone zostały obowiązki dostawców oraz dystrybutorów produktów wykorzystujących energię w zakresie informowania o zużyciu energii przez te produkty.

Art. 9 ustawy wprowadził system kontroli produktów wykorzystujących energię, którego celem jest przeciwdziałanie wprowadzaniu do obrotu lub oddawaniu do użytku produktów wykorzystujących energię, do których nie dołączono etykiety i karty oraz dla których nie sporządzono dokumentacji technicznej, a także na których umieszczono etykiety i karty zawierające dane niezgodne z parametrami technicznymi tych produktów.

Zgodnie z art. 10 ustawy, system kontroli tworzą WIIH oraz Prezes UKE, natomiast organem monitorującym ten system jest zgodnie z art. 11 ustawy Prezes UOKiK.

Kontrola produktów wykorzystujących energię została przypisana WIIH przez zmianę ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1930, z późn. zm.), z wyjątkiem kontroli odbiorników telewizyjnych, które to zostały przypisane Prezesowi UKE przez zmianę ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. z 2018 r. poz. 1954, z późn. zm.).

3. Uzasadnienie regulacji proponowanych w projekcie ustawy i przewidywane skutki wprowadzenia proponowanej regulacji

W art. 1 projektu ustawy wprowadza się zmianę w zakresie tytułu ustawy. Tytuł ustawy otrzymuje brzmienie: „o etykietowaniu energetycznym produktów związanych z energią oraz o kontroli realizacji programu znakowania efektywności energetycznej urządzeń biurowych”.

W związku z faktem, iż przepisy rozporządzenia (UE) 2017/1369 dotyczące obowiązków w zakresie informowania o zużyciu energii stosuje się bezpośrednio i nie ma potrzeby, aby były regulowane na poziomie ustawy, zmieniony został odpowiednio zakres ustawy, tj. w art. 1 ustawy został usunięty pkt 1, natomiast pkt 2 otrzymał brzmienie:

„2) zasady organizacji i działania systemu kontroli etykietowania energetycznego produktów związanych z energią, o którym mowa w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiającym ramy etykietowania energetycznego i uchylającym dyrektywę 2010/30/UE (Dz. Urz. UE L 198 z 28.07.2017, str. 1), zwanym dalej „rozporządzeniem (UE) 2017/1369”.”.

Art. 2 ust. 1 ustawy stanowi, iż przepisy ustawy stosuje się do produktów wykorzystujących energię, dla których wymagania dotyczące sporządzania dokumentacji technicznej oraz stosowania etykiet i kart określają akty Komisji Europejskiej wydane na podstawie kompetencji delegowanych przez Parlament Europejski i Radę, zwane dalej „aktami delegowanymi”. Jak wskazano we wcześniejszej części uzasadnienia, KE będzie wydawać nowe akty delegowane stopniowo uchylając obecne. Norma art. 2 ust. 1 ustawy jest jednak uniwersalna i nie wymaga zmiany. Zgodnie bowiem z art. 2 ust. 1 przepisy ustawy stosuje się do produktów związanych z energią, dla których wymagania dotyczące etykietowania

określono zarówno na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1369, jak i na podstawie dyrektywy 2010/30/UE (do czasu utraty ich mocy). W przepisie tym dokonano jedynie zmiany w celu uspoźnienia terminologii ustawy z terminologią rozporządzenia (UE) 2017/1369, tj. wyrazy „produktów wykorzystujących energię” zastąpiono wyrazami „produktów związanych z energią”, a wyraz „kart” zastąpiono wyrazami „kart informacyjnych produktu”.

Stosownie do art. 1 pkt 4 projektu ustawy, po art. 2 ustawy dodaje się art. 2a, który zobowiązuje ministra właściwego do spraw energii do prowadzenia działań edukacyjno-informacyjnych na temat etykietowania energetycznego produktów związanych z energią. Przepis ten zapewni stosowanie art. 7 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1369.

W celu uspoźnienia terminologii ustawy z terminologią rozporządzenia (UE) 2017/1369, stosownie do art. 1 pkt 9 projektu ustawy, użyte w różnej liczbie i przypadku wyrazy „wykorzystujące energię” zastąpiono użytymi w różnej liczbie i przypadku wyrazami „związane z energią”.

Mając na względzie potrzebę uniknięcia podwójnej regulacji, uchylony zostaje rozdział 2 ustawy. Przepisy dotyczące obowiązków dostawców i dystrybutorów (sprzedawców) zostały określone już w rozporządzeniu (UE) 2017/1369. W konsekwencji uchylenia przepisów rozdziału 2 oraz w celu zachowania spójności dokonuje się zmian w art. 9 ust. 1 oraz art. 14 i art. 17. W przepisach tych wprowadzono stosowne odniesienia do przepisów rozporządzenia (UE) 2017/1369.

Ustanawiając zakres obowiązków podlegających kontroli, w art. 9 ustawy odesłano do konkretnych przepisów rozporządzenia (UE) 2017/1369 oraz obowiązków w zakresie projektu i treści etykiety, karty informacyjnej produktu oraz dokumentacji technicznej, sposobu eksponowania etykiety na produkcie w punkcie sprzedaży, w tym sprzedaży na odległość, sposobu, w jaki klasę energetyczną oraz zakres klas efektywności dostępnych na etykiecie należy podawać w reklamach wizualnych i w technicznych materiałach promocyjnych – wynikających z aktów delegowanych na wydanych na podstawie art. 16 rozporządzenia (UE) 2017/1369.

Wskazania konkretnych przepisów rozporządzenia dokonano na podstawie szczegółowej analizy obowiązków dostawców i sprzedawców określonych w art. 3–6 rozporządzenia (UE) 2017/1369. Należy jednak zwrócić uwagę, iż w art. 3–6

rozporządzenia (UE) 2017/1369 oprócz wyznaczenia konkretnych obowiązków wprowadzone zostały także dodatkowe przepisy o charakterze informacyjnym i wyjaśniającym (tj. art. 3 ust. 4, art. 4 ust. 3 i 5, art. 5 ust. 2 i 3 i art. 6 lit. b i d), które *de facto* nie ustanawiają żadnych obowiązków. W związku z tym przepisy te zostały pominięte przy określaniu zakresu kontroli. Trudno byłoby bowiem pokazać, w jaki sposób możliwa byłaby weryfikacja realizacji tych przepisów, i trudno byłoby nakładać kary finansowe za ich niedopełnienie.

Dokonano także modyfikacji art. 12 ustawy, któremu nadano następujące brzmienie:

„Art. 12. Kontrola może być prowadzona u:

- 1) dostawcy – oznaczającego dostawcę w rozumieniu art. 2 pkt 14 rozporządzenia (UE) 2017/1369 lub
- 2) sprzedawcy – oznaczającego sprzedawcę w rozumieniu art. 2 pkt 13 rozporządzenia (UE) 2017/1369.”.

W odniesieniu do terminów „sprzedawca” i „dostawca” odwołano się do definicji określonych w rozporządzeniu (UE) 2017/1369. Definicje tych pojęć używanych w projekcie ustawy wprowadzają bowiem nieco odmienne ich rozumienie niż przyjęte na gruncie ogólnych regulacji krajowych. W związku z tym uzanano za stosowne, aby sprecyzować ich znaczenie. Dodatkowo zrezygnowano z określania tych podmiotów organami kontrolowanymi i stosowne zmiany wprowadzono w tym względzie również w art. 14 ustawy (tj. wyrazy „organy kontrolowane” zastąpiono wyrazami „sprzedawcy lub dostawcy”). Zmiana ta ma na celu umożliwienie organowi kontrolującemu podjęcie stosownych działań i wystąpień jednocześnie w stosunku do obu podmiotów, tj. dostawcy i sprzedawcy. Zgodnie bowiem z obecnymi przepisami organ kontrolujący może zwrócić się o podjęcie stosownych działań wyłącznie do przedsiębiorcy, u którego bezpośrednio prowadzi lub prowadził kontrolę. Zatem w przypadku, kiedy czynności kontrolne prowadzone są u sprzedawcy, organ kontrolujący nie może wystąpić o podjęcie stosownych działań przez dostawcę (mimo iż taka potrzeba wynika z kontroli). Jest to o tyle istotne, iż sprzedawca nie może przykładowo wycofać produktu z obrotu czy też wpłynąć na zaprzestanie reklamowania produktu przez dostawcę. Wymaga to wówczas uruchomienia kolejnej kontroli u dostawcy. Zakres działań, które mogą być podejmowane przez sprzedawcę i dostawcę, nie jest bowiem

tożsamy. Zmiana przepisu art. 12 i art. 14 powinna zatem wpłynąć pozytywnie na efektywność przeprowadzanej kontroli przez organy kontrolujące.

Art. 14 ustawy dostosowano odpowiednio do art. 9 rozporządzenia (UE) 2017/1369. W szczególności wprowadzono zmianę umożliwiającą zwrócenie się przez organ kontrolujący do sprzedawcy lub dostawcy o „wycofanie produktu od użytkowników”.

W związku ze zmianą tytułu ustawy oraz nowymi aktami delegowanymi wydanymi na podstawie rozporządzenia (UE) 2017/1369 w art. 2 projektu ustawy dokonuje się stosownej zmiany w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej w art. 3 w ust. 1 w pkt 1d, który otrzyma nowe brzmienie.

Art. 3 projektu ustawy wprowadza analogiczną zmianę w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne w art. 199 ust. 1b.

Art. 4 projektu ustawy stanowi implementację art. 20 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/1369. Jest to przepis przejściowy, który zapewni, iż w przypadku produktów związanych z energią wprowadzonych do obrotu i oddanych do użytku przed dniem 1 sierpnia 2017 r. dostawca przechowuje dokumentację techniczną przez okres 5 lat po zakończeniu produkcji danego egzemplarza produktu i udostępnia ją w wersji elektronicznej na wniosek organu kontrolującego lub Komisji Europejskiej w terminie 10 dni od dnia otrzymania takiego wniosku.

Przez zastąpienie bezpośredniego określenia w ustawie obowiązków podlegających kontroli i rozstrzygnięciom w toku kontroli oraz sankcjom odesłaniem do przepisów rozporządzenia (UE) 2017/1369, projekt ustawy wprowadza w istocie pewne modyfikacje ich zakresu. W art. 5 projektu ustawy uregulowano zatem kwestię wpływu tych zmian na sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie projektowanej regulacji (postępowania kontrolne i administracyjne w zakresie nałożenia kary pieniężnej).

Art. 6 projektu ustawy określa regułę wydatkową na realizację wykonywania zadań ministra właściwego do spraw energii, wynikających z niniejszej ustawy w latach 2019–2028. Minister właściwy do spraw energii monitoruje wykorzystanie limitu wydatków oraz wdraża mechanizm korygujący polegający na tym, iż w przypadku gdy wielkość wydatków po pierwszym półroczu danego roku budżetowego wyniesie więcej niż 65% limitu wydatków przewidzianych na dany rok, dysponent środków obniża wielkość środków przeznaczonych na wydatki w drugim półroczu o kwotę stanowiącą

różnicę między wielkością tego limitu a kwotą przekroczenia wydatków. Natomiast w przypadku, gdy wielkość wydatków w poszczególnych miesiącach jest zgodna z planem finansowym, mechanizmu korygującego nie stosuje się.

Jak wskazano wcześniej, projekt ustawy ma na celu przede wszystkim zapewnienie ciągłości działań kontrolnych prowadzonych obecnie przez WIIH i UKE oraz działań w zakresie monitorowania systemu kontroli prowadzonych przez Prezesa UOKiK. Na podstawie nowego projektu ustawy ww. organy będą prowadzić dotychczasowe zadania kontrolne, a także w zakresie monitorowania, w podobnym zakresie. Mając na względzie, iż w art. 22 obecnej ustawy został już określony maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na realizację zadań z zakresu kontroli i monitorowania systemu kontroli na lata 2013–2022, a także konieczność określenia wpływu przedmiotowej regulacji w okresie 10-letnim, w art. 7 projektu ustawy uzupełniono ten limit do roku 2028, wprowadzając nową regułę wydatkową (tj. od 2023 r. do 2028 r.). Aby zapewnić ciągłość działań kontrolnych, niezbędne jest bowiem zapewnienie odpowiednich środków finansowych na te działania. Limit wydatków wskazany w obecnej ustawie w latach 2013–2022 pozostaje niezmienny.

Zgodnie z art. 8 projektu ustawy, wchodzi ona w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia. Czternastodniowa *vacatio legis* jest zgodna z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1523 i 2243).

Projekt ustawy nie określa warunków wykonywania działalności gospodarczej, tym samym nie ma do niej zastosowania uchwała nr 20 Rady Ministrów z dnia 20 lutego 2014 r. w sprawie zaleceń ujednolicenia terminów wejścia w życie niektórych aktów normatywnych (M.P. poz. 205).

Przewidywane skutki wprowadzenia projektu ustawy:

- 1) społeczne – wejście w życie projektowanej regulacji umożliwi usunięcie wątpliwości interpretacyjnych prawnych i redakcyjnych obecnej ustawy oraz przepisów UE i tym samym przyczyni się do podniesienia stopnia zaufania obywateli do państwa;
- 2) gospodarcze – wejście w życie projektowanej regulacji przyczyni się do utwierdzenia przedsiębiorców w zakresie proponowanych stabilnych i jasnych

mechanizmów w zakresie nadzoru rynku; nie będzie jednak wpływać bezpośrednio na funkcjonowanie mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw;

- 3) finansowe – wejście w życie projektowanej regulacji będzie powodować poniesienie wydatków z budżetu państwa;
- 4) prawne – zapewnienie ciągłości funkcjonowania systemu kontroli produktów wykorzystujących energię i tym samym zapewnienie prawidłowego stosowania rozporządzenia (UE) 2017/1369.

Projekt ustawy nie zawiera przepisów technicznych, a zatem nie podlega notyfikacji Komisji Europejskiej zgodnie z trybem przewidzianym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597).

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy nie podlega obowiązkowi uzyskania opinii organów i instytucji Unii Europejskiej, w tym Europejskiego Banku Centralnego, o którym mowa w § 27 ust. 4 uchwały nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października 2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.).

Nazwa projektu Ustawa o zmianie ustawy o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych oraz niektórych innych ustaw	Data sporządzenia 14 lutego 2019 r.
Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Energii Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Krzysztof Tchórzewski Minister Energii	Źródło: Prawo UE Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE
Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Waldemar Łagoda Zastępca Dyrektora Departamentu Energetyki Waldemar.Lagoda@me.gov.pl +48 22 695 82 80	Nr w wykazie prac UC 112

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

• Brak zapewnienia ciągłości prawidłowego funkcjonowania systemu kontroli etykietowania energetycznego.

Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE (Dz. Urz. UE L198 z 28.07.2017, str. 1), zwane dalej „rozporządzeniem 2017/1369”, choć obowiązuje bezpośrednio, to jednak unijny legislator pozostawia państwom członkowskim do uregulowania procedury kontroli spełniania wymagań dotyczących etykietowania energetycznego, stosowanie środków za naruszenie przepisów rozporządzenia oraz system sankcji.

Rozporządzenie 2017/1369 uchyla dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/30/UE z dnia 19 maja 2010 r. w sprawie wskazania poprzez etykietowanie oraz standardowe informacje o produkcie, zużycia energii oraz innych zasobów przez produkty związane z energią (Dz. Urz. UE L 153 z 18.06.2010, str. 1, z późn. zm.), zwaną dalej dyrektywą 2010/30/UE.

Na podstawie przedmiotowego rozporządzenia 2017/1369 Komisja Europejska będzie wydawać nowe akty delegowane określające szczegółowe wymagania etykietowania energetycznego na poszczególne grupy produktowe (wprowadzające m.in. etykietę ze zmienioną skalą od A do G), zastępując i uchylając dotychczasowe akty delegowane wydane na podstawie dyrektywy 2010/30/UE. Zgodnie z harmonogramem przewidzianym w przedmiotowym rozporządzeniu, pierwsza grupa aktów delegowanych powinna zostać uchwalona przez Komisję Europejską w terminie do dnia 2 listopada 2018 r.

Mając na względzie fakt, iż obecne krajowe przepisy dotyczące etykietowania energetycznego odwołują się wprost do dyrektywy 2010/30/UE oraz aktów delegowanych wydanych na jej podstawie, to z chwilą gdy zaczną obowiązywać nowe akty delegowane określające wymagania w zakresie etykietowania energetycznego, organ monitorujący (Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów) oraz ograny kontrolujący (Inspekcja Handlowa, Urząd Komunikacji Elektronicznej), tworzące system kontroli produktów wykorzystujących energię, nie miałyby podstawy prawnej do prowadzenia działań kontrolnych oraz monitorujących w odniesieniu do wszystkich grup produktów.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji i oczekiwany efekt

W celu zapewnienia ciągłości prawidłowego funkcjonowania systemu kontroli etykietowania energetycznego i tym samym zapewnienia stosowania wszystkich przepisów rozporządzenia 2017/1369 niezbędne jest uchwalenie stosownych zmian na poziomie ustawowym. W szczególności konieczne będzie zaktualizowanie podstawy prawnej prowadzenia kontroli i działań dotyczących monitorowania spełniania wymogów etykietowania energetycznego przez wprowadzenie odniesienia do rozporządzenia 2017/1369 do przepisów regulujących kwestie etykietowania energetycznego. Ponadto mając na względzie konieczność uniknięcia podwójnej regulacji, niezbędne będzie także uchylenie części przepisów ustawy o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych dotyczących obowiązków dostawców i dystrybutorów (sprzedawców)¹⁾ w związku z faktem, iż obowiązki te zostały określone już w rozporządzeniu 2017/1369 (obowiązki te są stosowane bezpośrednio); uspołnieniu i ujednoliceniu wymagać będzie także terminologia zastosowana w krajowych przepisach.

Rezultatem wdrożenia proponowanych rozwiązań będzie prawidłowe funkcjonowanie kontroli produktów związanych z energią. W konsekwencji uchwalenia stosownych przepisów powinna być przeprowadzana kontrola wszystkich grup produktów związanych z energią, objętych aktami delegowanymi.

¹⁾ Rozporządzenie nr 2017/1369 posługuje się pojęciem sprzedawcy (wcześniejszego dystrybutora). Projekt ustawy uspołnia terminologię w tym zakresie.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Proponowane zmiany przepisów mają na celu uspołnienie, uszczelnienie oraz dostosowanie do prawa UE obecnie obowiązujących przepisów dotyczących nadzoru rynku w zakresie spełniania wymagań dotyczących etykietowania energetycznego. Problem ma charakter typowo legislacyjny.

Proponowane rozwiązanie problemu nie zmienia samej zasady funkcjonowania systemu etykietowania energetycznego. Zasady funkcjonowania tego systemu uregulowane zostały bowiem w rozporządzeniu 2017/1369.

Ministerstwo Energii nie dysponuje oficjalnymi informacjami z Komisji Europejskiej na temat stanu zapewnienia prawidłowego stosowania rozporządzenia 2017/1369 przez inne państwa członkowskie UE i ewentualnie sposobu, w jaki zostało to dokonane. Natomiast z nieformalnych informacji wynika, iż nie wszystkie państwa UE będą wprowadzać zmiany do swojego porządku prawnego w zakresie obowiązujących krajowych przepisów dotyczących etykietowania energetycznego.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Organy administracji publicznej, tj. organy kontrolujące oraz organ monitorujący system kontroli	3 organy, tj.: Wojewódzcy Inspektorzy Inspekcji Handlowej (WIIH), Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (Prezes UKE) oraz Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (Prezes UOKiK)	Nie dotyczy.	Zapewnienie ciągłości działań kontrolnych w zakresie spełniania wymagań etykietowania energetycznego prowadzonych przez WIIH oraz UKE, a także działań w zakresie monitorowania systemu kontroli prowadzonych przez Prezesa UOKiK.
Pośrednio – sprzedawcy produktów związanych z energią	ok. 7 tys.	Na podstawie szacunków CECED Polska	W wyniku zapewnienia ciągłości kontroli sprzedawcy produktów związanych z energią w dalszym ciągu będą mogli być obciążani karami finansowymi za nieprzestrzeganie przepisów ustawy w zakresie niespełniania wymogów etykietowania energetycznego.
Pośrednio – dostawcy produktów związanych z energią	ok. 50	Na podstawie szacunków CECED Polska	W wyniku zapewnienia ciągłości kontroli dostawcy produktów związanych z energią w dalszym ciągu będą mogli być obciążani karami finansowymi za nieprzestrzeganie przepisów ustawy w zakresie niespełniania wymogów etykietowania energetycznego.

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt ustawy został udostępniony na stronie Biuletynu Informacji Publicznej zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Ponadto, zgodnie z ustawą z dnia 24 lipca 2015 r. o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232) oraz ustawą z dnia 23 maja 1991 r. o organizacjach pracodawców (Dz. U. z 2015 r. poz. 2029, z późn. zm.), a także ustawą z dnia 23 maja 1991 r. o związkach zawodowych (Dz. U. z 2019 r. poz. 263), projekt ustawy został uzgodniony z następującymi podmiotami:

1. Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność”,
2. Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,
3. Forum Związków Zawodowych,
4. Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
5. Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej,
6. Związkiem Rzemiosła Polskiego,
7. Business Centre Club,
8. Związkiem Pracodawców: CECED Polska – członek Europejskiego Stowarzyszenia Producentów AGD,

9. Związkiem Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT – ZIPSEE Cyfrowa Polska.

Konsultacje trwały w okresie od 18 maja 2018 r. do 30 lipca 2018 r.

W wyniku konsultacji nie zostały zgłoszone żadne uwagi.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
budżet państwa	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Wydatki ogółem	0	0,07	0,12	0,13	0,13	3,07	3,07	3,07	3,08	3,08	3,08	18,9
budżet państwa	0	0,07	0,12	0,13	0,13	3,07	3,07	3,07	3,08	3,08	3,08	18,9
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Saldo ogółem	0	-0,07	-0,12	-0,13	-0,13	-3,07	-3,07	-3,07	-3,08	-3,08	-3,08	-18,9
budżet państwa	0	-0,07	-0,12	-0,13	-0,13	-3,07	-3,07	-3,07	-3,08	-3,08	-3,08	-18,9
JST	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
pozostałe jednostki (oddzielnie)	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Źródła finansowania

Budżet państwa w ramach limitu określonego w części budżetowej nr 53 – Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, 76 – Urząd Komunikacji Elektronicznej oraz w części 85/00 działu 500 – Wojewódzcy Inspektorzy Inspekcji Handlowej, a także w części 47 – Energia.

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Ustawa o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych wprowadziła m.in. system kontroli produktów wykorzystujących energię w zakresie spełniania wymagań dotyczących etykietowania energetycznego. Projekt zmiany ww. ustawy ma na celu przede wszystkim zapewnienie ciągłości tych działań kontrolnych prowadzonych obecnie przez WIIH oraz UKE oraz działań w zakresie monitorowania systemu kontroli prowadzonych przez Prezesa UOKiK.

Na podstawie nowego projektu ustawy ww. organy będą prowadzić dotychczasowe zadania kontrolne, a także w zakresie monitorowania, w podobnym zakresie.

Mając na względzie, iż w art. 22 obecnej ustawy został już określony maksymalny limit wydatków budżetu państwa przeznaczonych na realizację zadań z zakresu kontroli i monitorowania systemu kontroli na lata 2013–2022, a także konieczność zapewnienia ciągłości tych działań na kolejne lata (po roku 2022), wprowadzono regułę wydatkową do roku 2028 w tym zakresie (tj. od 2023 r. do 2028 r.). Limit wydatków wskazany w obecnej ustawie do roku 2022 pozostaje niezmieniony.

Do analizy wpływu regulacji posłużono się informacjami uzyskanymi z UOKiK oraz UKE odnoszącymi się do kosztów realizacji nadzoru rynku produktów związanych z energią (zarówno kosztów kontroli badań, jak również dodatkowego zatrudnienia).

Obecnie wymaganiami etykietowania energetycznego objętych jest 15 grup produktowych. Kontrola 14 grup produktowych pozostaje w kompetencji WIIH, natomiast jedna grupa produktowa pozostaje w kompetencji UKE.

Mając na względzie ograniczoną przestrzeń wydatkową dostępną w ramach stabilizującej reguły wydatkowej, oszacowane koszty z tytułu funkcjonowania ustawy w latach 2023–2028 z tytułu nadzoru rynku pozostają na podobnym poziomie jak w obecnej ustawie w art. 22 (do roku 2022) – mimo ponad 100% wzrostu liczby produktów wymagających kontroli w stosunku do okresu, w którym przyjęto obecną regułę wydatkową.

W tym miejscu należy podkreślić, że Komisja Europejska, zgodnie z art. 17 rozporządzenia 2017/1369, posiada uprawnienia do wydawania aktów delegowanych dla poszczególnych grup produktów wykorzystujących energię do dnia 1 sierpnia 2024 r. Komisja Europejska może zatem objąć wymaganiami etykietowania energetycznego także nowe grupy produktowe. Komisja Europejska nie udostępniła jednak jeszcze listy produktów, na które planuje wydać akty delegowane, ponieważ na bieżąco prowadzi analizy oraz uzgodnienia na temat zasadności objęcia danych produktów wymaganiami w zakresie etykietowania.

Mając na względzie, iż realizacja zadań kontrolnych powinna być prowadzona w sposób możliwie nieobciążający finansowo, to w przypadku rozszerzenia w przyszłych latach katalogu produktów objętych wymogami etykietowania energetycznego zasadne jest zracjonalizowanie częstotliwości i zakresu wykonywania czynności kontroli sprawowanej przez organy kontrolujące, tj. w sposób możliwy do sfinansowania w ramach ww. limitu wydatków budżetowych, bez konieczności wyasygnowania środków ponad limit dysponenta.

Tabl. 1.

Obowiązujące akty delegowane KE określające wymagania w zakresie etykietowania energetycznego

Lp.	Wydane akty delegowane KE określające wymagania w zakresie etykietowania energetycznego	Organ kontrolujący
1	Roz. 1061/2010 w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla pralek dla gospodarstw domowych	WIIH
2	Roz. 1062/2010 w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla telewizorów	UKE
3	Roz. 1059/2010 w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla zmywarek do naczyń dla gospodarstw domowych	WIIH
4	Roz. 1060/2010 w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla urządzeń chłodniczych dla gospodarstw domowych	WIIH
5	Roz. 626/2011 w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla klimatyzatorów	WIIH
6	Roz. 392/2012 w odniesieniu do etykietowania energetycznego suszarek bębnowych dla gospodarstw domowych	WIIH
7	Roz. 874/2012 w odniesieniu do etykietowania energetycznego lamp elektrycznych i opraw oświetleniowych	WIIH
8	Roz. 665/2013 w odniesieniu do etykietowania energetycznego odkurzaczy	WIIH
9	Roz. 811/2013 w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla ogrzewaczy pomieszczeń, ogrzewaczy wielofunkcyjnych, zestawów zawierających ogrzewacz pomieszczeń, regulator temperatury i urządzenie słoneczne oraz zestawów zawierających ogrzewacz wielofunkcyjny, regulator temperatury i urządzenie słoneczne	WIIH
10	Roz. 812/2013 w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla podgrzewaczy wody, zasobników ciepłej wody użytkowej i zestawów zawierających podgrzewacz wody i urządzenie słoneczne	WIIH
11	Roz. 65/2014 w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla domowych piekarników i okapów nadkuchennych	WIIH
12	Roz. 1254/2014 w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej systemów wentylacyjnych przeznaczonych do budynków mieszkalnych	WIIH
13	Roz. 1094/2015 w odniesieniu do etykietowania energetycznego szaf chłodniczych lub mroźniczych	WIIH
14	Roz. 1186/2015 w odniesieniu do etykietowania energetycznego miejscowych ogrzewaczy	WIIH

	pomieszczeń	
15	Roz. 1187/2015 w odniesieniu do etykiet efektywności energetycznej dla kotłów na paliwa stałe i zestawów zawierających kocioł na paliwa stałe, ogrzewacze dodatkowe, regulatory temperatury i urządzenia słoneczne	WIIIH

Zapewnienie właściwego nadzoru rynku wymaga środków finansowych na badania produktów związanych z energią w akredytowanych laboratoriach. Należy zauważyć, iż nadal w ramach każdego rozporządzenia delegowanego KE procedura weryfikacji do celów nadzoru rynku obejmuje sprawdzenie przynajmniej kilku parametrów w każdym badanym modelu produktu (np. przy lodówkach jest to sześć parametrów). W przypadku stwierdzenia niezgodności należy przebadać trzy dodatkowe urządzenia, przynajmniej pod kątem niezgodnego parametru, w celu bezspornego potwierdzenia wykrytych nieprawidłowości. Dodatkowo należy brać pod uwagę znaczne koszty związane z transportem do laboratorium próbek produktów pobranych do badań. Należy także wskazać, że możliwa jest sytuacja, iż na terenie Polski nie będzie akredytowanego laboratorium, które mogłoby przebadać pobrane próbki, co znacząco zwiększy koszty ich transportu.

Założenia do wyliczenia kosztów badań:

- średni koszt badania 1 produktu to 12 849,
- rocznie przewiduje się pobieranie przez wojewódzkiego inspektora Inspekcji Handlowej do badania 4 próby wyrobów (1 próba na kwartał) + 2 próby pobierane rocznie przez UOKiK w związku ze skargami,
- niezgodność 40% , w przypadku produktów wielkogabarytowych 100%.

Tabl. 2.

Koszty badania produktów wykorzystujących energię dla UOKiK/rok

Produkty standardowe	I etap badania (6*12 849)	II etap badania – 40% niezgodności (18*12 849)*40%	Koszt badania 1 produktu/rok
Łącznie próby w ciągu roku – 6 dla 1 grupy produktów	77 094	92 513	169 607
łącznie 10 grup produktów/rok	1 696 070		
Produkty wielkogabarytowe	I etap badania (6*12 849)	II etap badania – 100% niezgodności (18*12 849)	Koszt badania 1 produktu/rok
Łącznie próby w ciągu roku – 6	77 094	231 282	308 376
łącznie 4 grupy produktów/rok	1 233 504		
Łącznie 14 grup produktów/rok	2 929 574		

Tabl. 3.

Koszt badań laboratoryjnych w latach 2019–2029

ROK	Koszt badań laboratoryjnych
2019	0
2020	0
2021	0
2022	0
2023	2 929 574
2024	2 929 574
2025	2 929 574

2026	2 929 574
2027	2 929 574
2028	2 929 574
Razem	17 577 444

Rozporządzenie 2017/1369 nakłada nowe obowiązki na państwa członkowskie UE w zakresie prowadzenia działań edukacyjno-informacyjnych związanych z przeskalowaniem klas efektywności energetycznej, w szczególności w zakresie:

- przeprowadzania cyklicznych działań edukacyjno-informacyjnych skierowanych do konsumentów dotyczących zmiany klas energetycznych na etykiecie,
- współpracy z producentami oraz sprzedawcami produktów związanych z energią w zakresie wdrożenia procesu przeskalowania dotychczasowych etykiet energetycznych,
- współpracy z Komisją Europejską w zakresie uchwalania nowych aktów delegowanych w odniesieniu do objętych wymogami etykietowania energetycznych grup produktów oraz w odniesieniu do nowych grup produktów.

W związku z powyższym w tabeli nr 4 przedstawiono prognozę kosztów administracyjnych, które zostaną poniesione w skali roku, w związku z potrzebą zwiększenia środków finansowych na wynagrodzenie w Ministerstwie Energii z tytułu wykonywaniem nowych zadań (1 etat).

Tabl. 4.

Maksymalny limit wydatków z budżetu państwa przeznaczonych na wykonywanie zadań ministra właściwego do spraw energii, wynikających z art. 6. ust. 1 projektu ustawy (szczegółowe obliczenie kosztów administracyjnych, które zostaną poniesione w skali roku, w związku ze zwiększeniem środków finansowych na wynagrodzenie w Ministerstwie Energii w związku z nowymi zadaniami zawarto w załączniku do OSR)

ROK	Wynagrodzenie dla ME
2019	73 496,73
2020	122 512,89
2021	129 269,72
2022	132 359,07
2023	135 525,67
2024	138 771,24
2025	142 098,10
2026	145 508,09
2027	149 003,26
2028	152 585,91

Razem: 1 321 130,68

W przypadku zagrożenia przekroczenia wskazanego limitu wydatków na dany rok budżetowy zastosowany zostanie mechanizm korygujący polegający na racjonalizacji częstotliwości wykonywania czynności w ramach kontroli sprawowanej przez organy kontrolujące.

Przyznanie ww. kwot dla organów przeprowadzających kontrolę jest niezbędne w celu zapewnienia wykonywania zadań przewidzianych w niniejszym projekcie ustawy.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców, oraz rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa	0	0	0	0	0	0	0
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	0	0	0	0	0	0	0
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	0	0	0	0	0	0	0
W ujęciu	duże	Nie dotyczy.						

niepieniężnym	przedsiębiorstwa	
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw	Nie dotyczy.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.
Niemierzalne	przedsiębiorstwa	Nie dotyczy.
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe	Nie dotyczy.
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń		Projekt ustawy nie będzie wywierał bezpośredniego wpływu na konkurencyjność gospodarki, przedsiębiorczość i funkcjonowanie przedsiębiorstw. Celem ustawy jest bowiem zapewnienie jedynie ciągłości już funkcjonującego systemu nadzoru rynku produktów związanych z energią. Ustawa reguluje bowiem tylko kwestie związane z nadzorem rynku, dostosowując zakres kompetencji organów kontrolujących do wymogów rozporządzenia 2017/1369, które muszą zostać uregulowane na poziomie ustawy. Zatem projekt ustawy nie wprowadza obowiązków ani też obciążeń dla przedsiębiorców. Obowiązki przedsiębiorców dotyczące etykietowania energetycznego uregulowane są wyłącznie w obowiązujących bezpośrednio aktach prawa UE (rozporządzeniu 2017/1360 oraz aktach delegowanych). Projekt ustawy nie będzie wpływał również bezpośrednio na gospodarstwa domowe, obywateli ani warunki funkcjonowania rodzin. Projektowana ustawa nie będzie miała wpływu na sytuację osób starszych i osób niepełnosprawnych. Należy jednak zauważyć, iż zapewnienie ciągłości nadzoru rynku produktów związanych z energią powinno pośrednio wpłynąć pozytywnie na odbiór społeczny funkcjonowania systemu etykietowania energetycznego. Pośrednio może też stymulować przedsiębiorców do przestrzegania obowiązków w zakresie etykietowania energetycznego, które wynikają z rozporządzenia 2017/1369 oraz aktów delegowanych. W efekcie może przyczynić się do lepszej jakości produktów na rynku.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☐ nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

☐ tak
☒ nie
☐ nie dotyczy

☐ zmniejszenie liczby dokumentów
☐ zmniejszenie liczby procedur
☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne: ...

☒ zwiększenie liczby dokumentów
☒ zwiększenie liczby procedur
☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
☐ inne: ...

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronicznej.

☐ tak
☐ nie
☒ nie dotyczy

Komentarz:

Jak wskazano w pkt 7, ustawa nie wprowadza obowiązków dla przedsiębiorców, reguluje natomiast zakres kompetencji organów kontrolujących, dostosowując je do wymogów rozporządzenia 2017/1369. W szczególności zakres obowiązków WIIH, UKE zostanie dostosowany pod kątem spełniania obowiązku dostawców nałożonego rozporządzeniem 2017/1369 o wprowadzaniu informacji o produkcie związanym z energią do bazy danych o produktach. Może to wpłynąć na ewentualne zwiększenie liczby dokumentów czy też liczby procedur. Z drugiej jednak strony może to również stanowić dodatkowe ułatwienie dla organów kontrolujących przez dostęp online do informacji o produktach związanych z energią w bazie danych produktów.

Ustawa nie wprowadza bezpośrednich obciążeń administracyjnych dla przedsiębiorców. Jednakże w wyniku prowadzonej kontroli, dostawcy i sprzedawcy produktów związanych z energią w dalszym ciągu będą mogli być obciążani karą finansowymi za nieprzestrzeganie przepisów ustawy w zakresie niespełniania wymogów etykietowania energetycznego. Projektowana regulacja nie wprowadza jednak zmian w tym zakresie w stosunku do obecnego stanu prawnego.

9. Wpływ na rynek pracy

Nie dotyczy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne
☐ sytuacja i rozwój regionalny
☐ inne: ...

☐ demografia
☐ mienie państwowe

☐ informatyzacja
☐ zdrowie

Omówienie wpływu

Nie dotyczy.

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Zidentyfikowany problem zostanie rozwiązany wraz z wejściem w życie stosownych przepisów.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Należy podkreślić, iż Prezes UOKiK, jako organ monitorujący system kontroli w Polsce, zgodnie z obecnymi przepisami raportuje Komisji Europejskiej funkcjonowanie mechanizmu etykietowania produktów wykorzystujących energię. Ponadto Komisja Europejska prowadzi corocznie tzw. *market surveillance exercise*, tj. zobowiązuje do przekazywania informacji w zakresie prowadzonych kontroli obejmujących kwestię kontroli produktów wykorzystujących energię.

Biorąc pod uwagę powyższe oraz specyfikę projektu ustawy w opinii Ministerstwa Energii nie ma potrzeby dokonywania dodatkowej ewaluacji efektów projektowanej regulacji.

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

Załącznik. Koszty z tytułu dodatkowego wynagrodzenia w ME

Załącznik. Koszty z tytułu dodatkowego wynagrodzenia dla Ministerstwa Energii (1 etat)

Rok	Wskaźnik inflacji	Wynagrodzenie zasadnicze brutto na etat	dodatek stażowy (20%)	Razem brutto	3% Fundusz nagród	RAZEM BRUTTO + FN 3%	Liczba etatów	Liczba miesięcy	OGÓŁEM brutto	Pochodne pracodawcy (19,64%)	DWR	Pochodne pracodawcy (19,64%)	OGÓŁEM	utworzenie stanowiska pracy	szkolenia	RAZEM KOSZTY DLA A ME
2019	102,5%	6 134,21	1 226,84	7 361,05	220,83	7 581,88	1	7	53 073,16	10 423,57	0,00	0,00	63 496,73	10 000	-	73 496,73
2020	102,5%	6 287,57	1 257,51	7 545,08	226,35	7 771,43	1	12	93 257,16	18 315,71	4 379,82	860,20	116 812,89	0	5700	122 512,89
2021	102,5%	6 444,76	1 288,95	7 733,71	232,01	7 965,72	1	12	95 588,64	18 773,61	7 695,98	1 511,49	123 569,72	0	5700	129 269,72
2022	102,5%	6 605,88	1 321,18	7 927,06	237,81	8 164,87	1	12	97 978,44	19 242,97	7 888,38	1 549,28	126 659,07	0	5700	132 359,07
2023	102,5%	6 771,03	1 354,21	8 125,24	243,76	8 369,00	1	12	100 428,00	19 724,06	8 085,60	1 588,01	129 825,67	0	5700	135 525,67
2024	102,5%	6 940,31	1 388,06	8 328,37	249,85	8 578,22	1	12	102 938,64	20 217,15	8 287,74	1 627,71	133 071,24	0	5700	138 771,24
2025	102,5%	7 113,82	1 422,76	8 536,58	256,10	8 792,68	1	12	105 512,16	20 722,59	8 494,94	1 668,41	136 398,10	0	5700	142 098,10
2026	102,5%	7 291,67	1 458,33	8 750,00	262,50	9 012,50	1	12	108 150,00	21 240,66	8 707,31	1 710,12	139 808,09	0	5700	145 508,09
2027	102,5%	7 473,96	1 494,79	8 968,75	269,06	9 237,81	1	12	110 853,72	21 771,67	8 925,00	1 752,87	143 303,26	0	5700	149 003,26
2028	102,5%	7 660,81	1 532,16	9 192,97	275,79	9 468,76	1	12	113 625,12	22 315,97	9 148,13	1 796,69	146 885,91	0	5700	152 585,91

1 321 130,68

Raport z konsultacji publicznych
dotyczących projektu ustawy o zmianie ustawy o informowaniu o zużyciu energii przez
produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń
biurowych oraz niektórych innych ustaw (UC 112)
przeprowadzonych zgodnie z uchwałą nr 190 Rady Ministrów z dnia 29 października
2013 r. – Regulamin pracy Rady Ministrów (M.P. z 2016 r. poz. 1006, z późn. zm.)

Celem ww. projektu ustawy jest zapewnienie prawidłowego stosowania przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. *ustanawiającego ramy etykietowania energetycznego i uchylającego dyrektywę 2010/30/UE* (Dz. Urz. UE L 198 z 28.07.2017, str. 1). Rozporządzenie to, choć obowiązuje bezpośrednio, to jednak unijny legislator pozostawia państwom członkowskim do uregulowania procedury kontroli spełniania wymagań dotyczących etykietowania energetycznego, stosowanie środków za naruszenie przepisów rozporządzenia oraz system sankcji. Uchwalenie przedmiotowego projektu ustawy zapewni ciągłość funkcjonowania systemu etykietowania energetycznego oraz uspołjni istniejące przepisy krajowe i UE w tym zakresie

Projekt ustawy został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. *o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa* (Dz. U. z 2017 r. poz. 248).

Ponadto, zgodnie z ustawą z dnia 24 lipca 2015 r. *o Radzie Dialogu Społecznego i innych instytucjach dialogu społecznego* (Dz. U. z 2018 r. poz. 2232) oraz ustawą z dnia 23 maja 1991 r. *o organizacjach pracodawców* (Dz. U. z 2015 r. poz. 2029, z późn. zm.), a także ustawą z dnia 23 maja 1991 r. *o związkach zawodowych* (Dz. U. z 2019 r. poz. 263), projekt ustawy uzgodniono także z następującymi podmiotami:

1. Niezależnym Samorządnym Związkiem Zawodowym „Solidarność”,
2. Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych,
3. Forum Związków Zawodowych,
4. Polską Konfederacją Pracodawców Prywatnych Lewiatan,
5. Pracodawcami Rzeczypospolitej Polskiej,
6. Związkiem Rzemiosła Polskiego,
7. Business Centre Club,
8. Związkiem pracodawców: CECED Polska - członkiem Europejskiego Stowarzyszenia Producentów AGD,

9. Związkiem Importerów i Producentów Sprzętu Elektrycznego i Elektronicznego Branży RTV i IT – ZIPSEE Cyfrowa Polska.

Konsultacje trwały w okresie od 18 maja 2018 r. do 30 lipca 2018 r. W wyniku konsultacji nie zostały zgłoszone żadne uwagi.

Warszawa, dnia 12 lutego 2019 r.

TABELA ZGODNOŚCI

1.	Nr celex / nr naturalny		
	2017/1369		
2.	Tytuł rozporządzenia		
	Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2017/1369 z dnia 4 lipca 2017 r. <i>ustanawiające ramy etykietowania energetycznego i uchylające dyrektywę 2010/30/UE</i> (Dz. Urz. UE L 198 z 28.07.2017, s. 1)		
3.	Instytucja odpowiedzialna za zapewnienie stosowania rozporządzenia		
	Ministerstwo Energii		
4.	Akt prawny, który zapewnia stosowanie przepisów rozporządzenia.		
	▪ Ustawa z dnia 14 września 2012 r. <i>o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych</i> (Dz. U. z 2016 r. poz. 1790)		
5.	Artykuł rozporządzenia	Treść przepisu rozporządzenia wymagającego zmian ustawowych w celu zapewnienia jego stosowania	Przepis polski (jednostka redakcyjna/ akt normatywny)
	Art. 7 ust. 3	3. Państwa członkowskie zapewniają, w stosownych przypadkach we współpracy z dostawcami i sprzedawcami, by wprowadzeniu etykiet i zmianie skali etykiet towarzyszyły kampanie informacyjne o charakterze edukacyjnym i promocyjnym dotyczące etykietowania energetycznego. Komisja wspiera współpracę i wymianę najlepszych praktyk	Art. 1 pkt 4 projektu ustawy o zmianie ustawy o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych oraz niektórych innych ustaw

Ministerstwo Energii
Departament Energetyki

		w odniesieniu do tych kampanii, w tym poprzez zalecanie wspólnych głównych przesłań.	
	Art. 7 ust. 4	4. Państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji i mechanizmów egzekwowania mających zastosowanie do naruszeń niniejszego rozporządzenia i aktów delegowanych oraz wprowadzają wszelkie środki niezbędne do zapewnienia wdrożenia tych przepisów. Określone sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Przepisy, które spełniają wymogi art. 15 dyrektywy 2010/30/UE, uznaje się za spełniające wymogi niniejszego ustępu w odniesieniu do sankcji. Do dnia 1 sierpnia 2017 r. państwa członkowskie notyfikują Komisji przepisy, o których mowa w akapicie pierwszym, które nie zostały uprzednio notyfikowane, oraz niezwłocznie notyfikują Komisji wszelkie późniejsze zmiany tych przepisów.	Rozdział 3 ustawy o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych oraz art. 1 pkt 8 i pkt 10 -13 projektu ustawy o zmianie ustawy o informowaniu o zużyciu energii przez produktu wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych oraz niektórych innych ustaw
	Art. 20 ust. 3	3. W przypadku modeli, których egzemplarze były wprowadzane do obrotu i oddawane do użytku zgodnie z dyrektywą 2010/30/UE przed dniem 1 sierpnia 2017 r., dostawca przez okres kończący się pięć lat po wyprodukowaniu ostatniego egzemplarza udostępnia wersję elektroniczną dokumentacji technicznej do kontroli w ciągu 10 dni od wpłynięcia wniosku od organów nadzoru rynku lub od Komisji.	Art. 4 projektu ustawy o zmianie ustawy o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych oraz niektórych innych ustaw



Warszawa 18 marca 2019 r.

Minister
Spraw Zagranicznych

DPUE.920.746.2018 / 12/kr

dot.: RM-10-36-19 z 18.03.2019 r.

Pan
Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Opinia

o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o informowaniu o zużyciu energii przez produkty wykorzystujące energię oraz o kontroli realizacji programu znakowania urządzeń biurowych oraz niektórych innych ustaw, wyrażona przez ministra właściwego do spraw członkostwa Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej

Szanowny Panie Ministrze,

w związku z przedłożonym projektem ustawy pozwalam sobie wyrazić poniższą opinię.

Projekt ustawy nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem


Jacek Sasin
Sekretarz Rady Ministrów

Do wiadomości:

Pan Krzysztof Tchórzewski
Minister Energii